

Zpravodaj z Kršnova dvora

Časopis oddaných z Kršnova dvora pro přátelé a oddané Šrí Kršny

dvojčíslo květen-srpna 1999

Vážení přátelé,

v posledním čísle Zpravodaje z Kršnova dvora jsem vám slíbil, že se polepším, co se týče včasného vydávání. Svůj slib jsem nedodržel. Jak už to tak bývá v hmotném světě, vše se zde mění. Naše hmotná těla procházejí šesti stavů: narodí se, rostou, určitou dobu přetrvávají, vytvářejí své produkty, chřadnou a poté zanikají. Já také určitou dobu přetrvávám na Kršnově dvoře a mé tělo také chřadne a bylo nutné pro mne zvolnit a trochu si odpočinout a snad i popadnout druhý dech. Toto číslo je koncipováno jako dvojčíslo a tímto malým

podvûdkem snížím časový schodek ve vydávání.

Již před rokem jsem vám slíbil více informací o našich aktivitách na Kršnově dvoře. Naší nejdůležitější činností je farmaření a poslední dvě léta přinesla mnoho nového. Nebudou chybět ani informace o našich duchovních aktivitách a duchovní inspirace v přednášce Šríly Prabhupády, jejíž první část jste mohli najít v minulém čísle.

*Příjemnou četbu přeje
Mandala-kara dás*

Oslavy Džanmáštamí a příchodu Šríly Prabhupády

Ve dnech 3. a 4. září jsme na Kršnově dvoře oslavili dva největší vaišnavské svátky. Tyto svátky již potřetí slavíme společně s oddanými z pražského chrámu a oddanými z obou vegetariánských restaurací Góvinda.

Z důvodu omezené kapacity jsme v letošním roce nerozesílali pozvánky, přesto se oslav účastnilo asi 250 oddaných a našich příznivců. Velký dík patří Šjámanandovi Prabhu a jeho pomocníkům, který přijel z Lazů u Mariánských Lázní několik dní před festivalem a připravil náš provizorní chrám ve stodole. Společně s Manidharem Prabhu se postarali o hladký průběh jednotlivých bodů programu.

Lomančita Prabhu organizoval

vaření a kuchaři Raja

Rama Prabhu a Radhésa Prabhu s pomocníky byli tvůrci extatických dvou hostin. Rádha-sakhi děví dásí s pomocnicemi připravila velmi krásný dort. Děkujeme všem, kteří se nějakým způsobem podíleli na přípravách či průběhu oslav a na které jsme v těchto několika větách zapomněli. K některým budům programu.

Tradiční byly extatické kírtany, přednášky a bhadžany. Nechyběl indický tanec. Na Džanmáštamí, v první den oslav, sklidil úspěch Dharma-rúpa Prabhu se svým kytarovým recitálem, s anglickými lehce devocio-nálními texty. Manidhara Prabhu promítl diapozitivy z Vrndávany - z místa zábav Nejvyšší Osobnosti Božství Šrí Kršny. O půlnoci v okamžiku zjevení Šrí Kršny jsme usedli k toužebně očekávané hostině. Vjásapúdža - oslava zjevení Šríly Prabhupády - následovala druhého dne.

Žáci Šríly Prabhupády Manidhara Prabhu a Džajagurudéva Prabhu přednesli svá blahopřání Šrílovi Prabhupádovi.

Odpoledne byla opět hostina k uctění Šríly Prabhupády a slavnost byla završena ohňovou obětí zajišťující vše příznivé v tento významný den. Ohňovou oběť vedl Dharmi Prabhu.

Bhakta Roman, který se stará o naše zvířata, děkuje všem dětem za pomoc. Děti nadšeně pomáhaly vyvádět kravičky na pastvu. Čtyři ze šesti dětí dokonce prohlásily, že by rády žily v dospělosti na farmě.

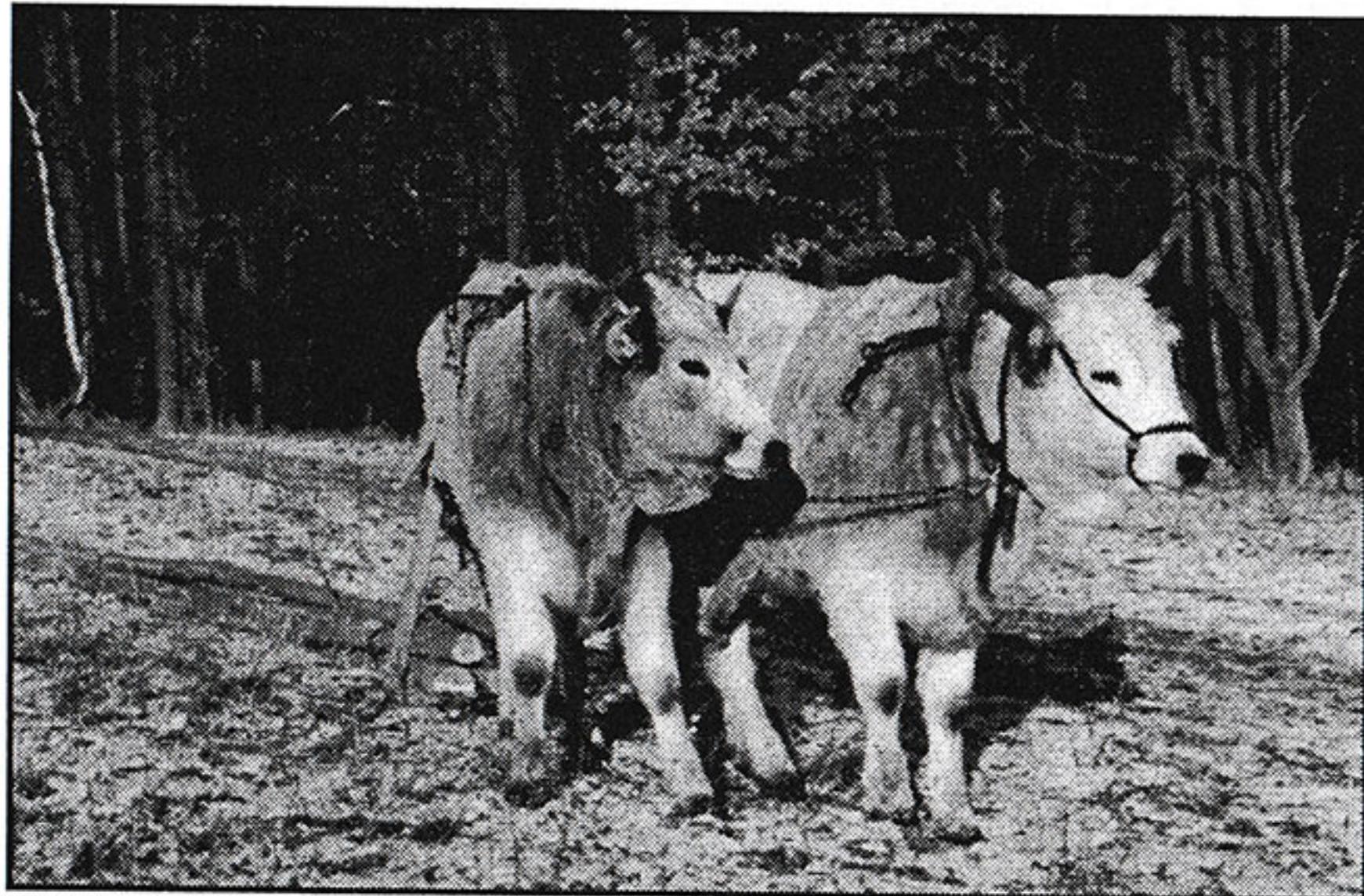

SOUČASNÁ TVÁŘ KRŠNOVA DVORA

Hosté, kteří náhodně nebo i pravidelně navštěvují naši usedlost, vstupují do jiného světa. To jsou jejich pocity, se kterými se nám svěřují. Současná civilizace totiž ztrácí kontakt s přírodou a člověk se stává pouze konzumentem a vykořisťovatelem zdrojů dříve panenské přírody. V tomto smyslu je Kršnův dvůr jiným světem. Nabízí alternativu k současnemu materialistickému způsobu života. Touto alternativou je životní styl, který nabídl západnímu světu Šrí Šrimad A. Č. Bhaktivédanta Swami Prabhupáda (zkráceně Šríla Prabhupáda) - zakladatel Haré Kršna hnutí. Duchovní život neboli bhaktijóga jsou činnosti, jejichž cílem je život v souladu s boží vůlí. Jinými slovy je to život, který je prodchnut láskou a oddaností k Bohu Šrí Kršnovi. Principy duchovního života jsou popsány ve védské literatuře, písmu Staré Indie.

Již desátý rok se snažíme tyto principy uvést do praxe zde na Kršnově dvoře.

Práce na poli se zvířaty připomíná aktivity našich předků a řadu zemědělských strojů za zvířata jsme získali od starých českých zemědělců. Není však reálné veškerou půdu obdělávat pouze zvířaty v tom počtu oddaných, kteří na farmě žijí. V uplynulých dvou letech jsme z tohoto důvodu koupili několik starších strojů, které nám velmi ulehčují práci. Jedná se o kombajn na brambory a obilí, sečka na obilí, obracečka na seno, sekačka na trávu, traktor, pluh a pérový kultivátor. Sečka, obracečka a sekačka byly zakoupeny za finanční příspěvky našich příznivců, za které jsme velmi vděčni. Touto formou vám všem velmi děkujeme. Podíl práce zvířat (koně a voli) na poli je poloviční a zbytek práce obstarají stroje. Je to nutnost, ale nálada jednoduchého života se tím jistě nevytrácí. V době uzávěrky Zpravodaje je sklizeň pod střechou. Úrodu můžeme považovat za dobu existence Kršnova dvora za jednu z největších. Asi z 11 hektarů užitkové plochy

Zájemcům můžeme nabídnout k prodeji v biokvalitě žlutý a zelený hrách, brambory a mouku. Vyšší cenové relace v této kategorii zemědělských produktů běžné vyhnadí výtečná chuť a zdravotní nezávadnost.

Největší atrakcí pro návštěvníky Kršnova dvora jsou zvířata. Jsou potěšením především pro děti. Také se stává, že některé děti vidí živou krávu poprvé. Od letošního července máme nový přírůstek -

býček Nanda. Jeho zásluhou se nám zvýšila produkce mléka. V loňském roce (v únoru) se narodilo hříbě Tilak. Roste jako z vody a ještě letos ho začneme trénovat pro práci. Na Kršnově dvoře máme také pávy, kteří nám vytvářejí atmosféru posvátné Vrndávany. Velcí pomocníci v zemědělství jsou pro nás 3 koně (jeden valach a dvě klisny), 3 volové (z nich dva uherští - krásní, bílí s mohutnými rohy) a 2 jalovice a 2 krávy. Všechny nás tady hlídá fenka Kišorí a pejsek Burfi.

jsme sklidili žlutý a zelený hrách, pšenici, brambory a oves. Zbytek tvoří louky. Celková rozloha polností i se zastavěnou plochou činí téměř 40 ha. Zemědělské produkty jsou samozřejmě v biokvalitě a máme certifikát Ekologický pěstitel. Není vše ideální a na našich polích je značně více plevele než na polích sousedícího družstva. To však bývá úděl ekozemědělců, ale i zde jsou alternativní metody, jak omezit výskyt nežádoucího plevele.

Vyšší úroda pšenice nás inspirovala či spíše donutila vystavět dvě sýpky. Každá pojme 6 tun zrna. Do budoucna chceme mít 4 sýpky. Před dvěma lety jsme zakoupili ze Slovenska kamenný mlýn, kterému je věnována část obsahu Zpravodaje.

Jak na vás působí popis Kršnova dvora? Chcete si vyzkoušet jednoduché žití a hluboké myšlení? Snažíte se praktikovat bhaktijógu sami doma a chybí vám společnost oddaných, zdroj inspirace? Je-li váš zájem upřímný, jste srdečně zváni. Život je zde odříkavý nejen pro oddané (leccos vydříme), ale především pro naše hosty. Proto plánujeme vybudovat nové sociální zařízení a především výkonné ústřední topení, aby se pobyt stal příjemným i v chladných zimních měsících. Naše prostředky jsou však omezené. Budeme vděčni za jakoukoliv pomoc. Může jít o stavební a instalacní materiál, manuální pomoc, odbornou poradu a zejména finanční prostředky.

V KAŽDÉM MĚSTĚ, V KAŽDÉ VESNICI celozrnná mouka z Kršnova dvora

Již několik let (prakticky od počátku existence Kršnova dvora) máte možnost nákupu naší čerstvě mleté celozrnné pšeničné mouky buď při vašich návštěvách Kršnova dvora nebo prostřednictvím naší zásilkové služby. Mleli jsme mouku pro potřebu členů našeho hnutí a okruhu našich příznivců.

Před dvěma lety jsme zakoupili mlýn ze Slovenska. Jedná se o mlýn kamenný, to znamená, že zrno je drceno dvěma mlýnskými kameny. Znali jsme tento způsob mletí již ocení. Na výrobu i prodej mouky máme živnost a také atest na mouku.

Těm, kteří se zajímají o zdravou výživu, nemusí výhody celozrnné mouky oproti mouky bílé zdůrazňovat. Pro vás inspiraci však uvedu několik zdravotních výhod, které by vás mohly přesvědčit o tom, proč upřednostnit mouku celozrnnou. Jednou z nejdůležitějších složek naší výživy je hrubá vláknina. Vytváří jako balastní látka potřebnou náplň střeva a podporuje jeho peristaltiku. Působí příznivě proti chronické zácpě, hemeroidům, tvorbě vychlípenin ve střevě, žlučníkovým afecím, střevním nádorům zhoubným i nezhoubným a omezuje vstřebávání cholesterolu ze střeva. Naše strava proto musí obsahovat i potraviny s vyšším obsahem hrubé vlákniny. Tuto vlákninu vám právě zajistí konzumace výrobků z celozrnné mouky. Navíc mouka, která je mletá dvěma kameny, nám zajistí vitální energii původního zrna, která je velmi důležitá pro naš organismus.

Nyní ve spolupráci s Vegetariánskou restaurací

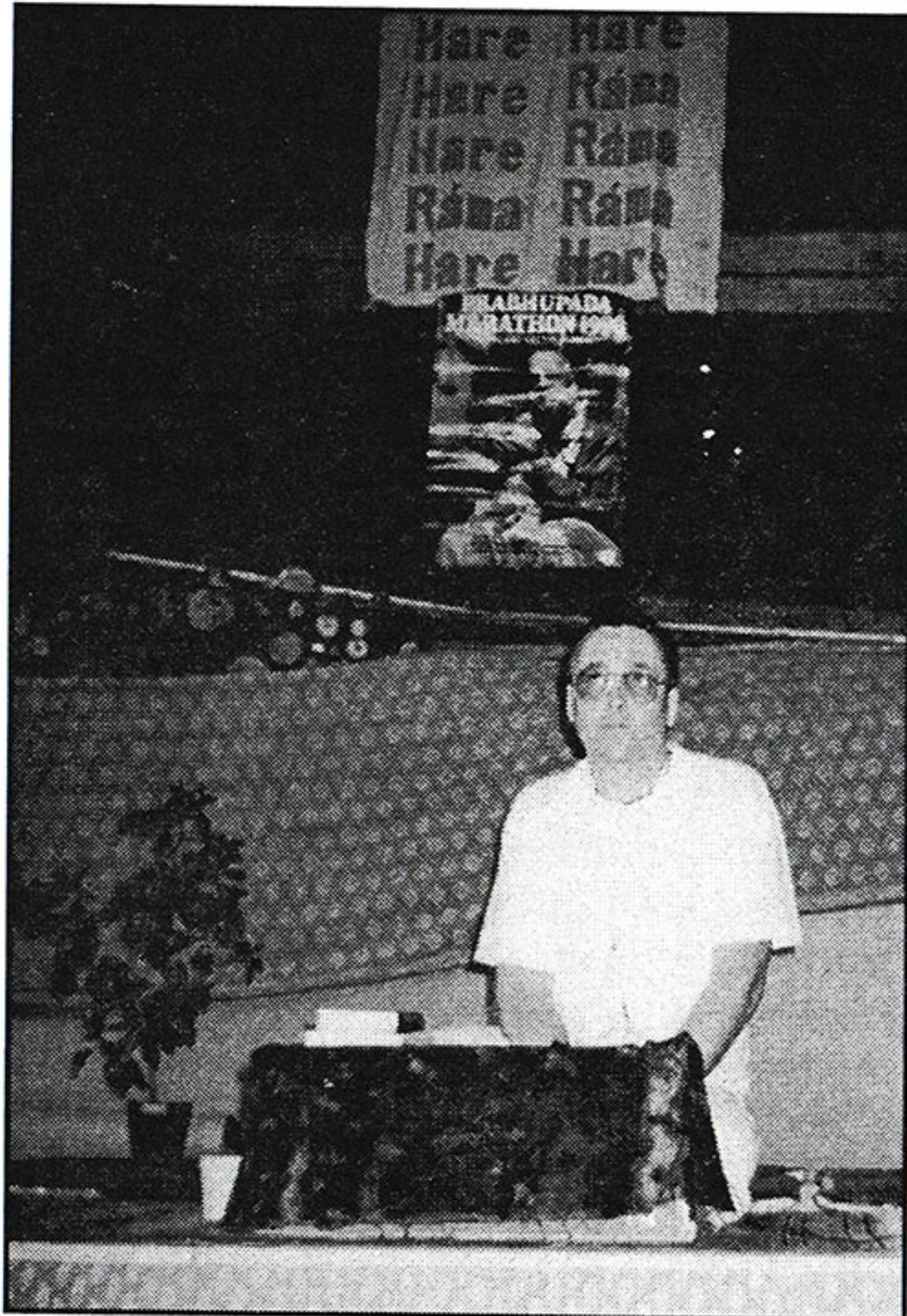
Góvinda v Soukenické ulici v Praze máme možnost distribuce mouky ve velkém. Plánujeme spolupráci i s velkoobchodem Country Life, který byl v roce 1991 založen jako první se specializací na prodej produktů racionální výživy a bioproduktů. Meleme nejen naši ekologickou pšenici pěstovanou na naší farmě ale také zrno od Pro Bio. Můžeme nabídnout mouku tříděnou (hladká, polohrubá) nebo netříděnou. V příštím čísle Zpravodaje nabídnu v nabídkovém listě i ceník.

Chcete nám pomoci při distribuci mouky po celé republice? Na naší adresu nebo i osobně při návštěvě Kršnova dvora vás můžeme informovat o podmínkách.

MLETO PŘÍRODNÍM
KAMENEM

CELOZRNNÁ MOUKA
PŠENIČNÁ
1 kg

GÓVINDA, vegetariánský klub
a ekologická farma KRIŠNUV DVŮR

Džajagurudéva Prabhu

Pro naše stálé příznivce je jméno Džajagurudéva Prabhu pojmem. Je žákem Šríly Prabhupády a po pádu komunismu, kdy se vrátil z exilu zpět do vlasti, neustále inspiruje svým elánem oddané do kázání. Požádal jsem Džajagurudéva Prabhu o nějaký pěkný příběh za jeho působení v Rakousku.

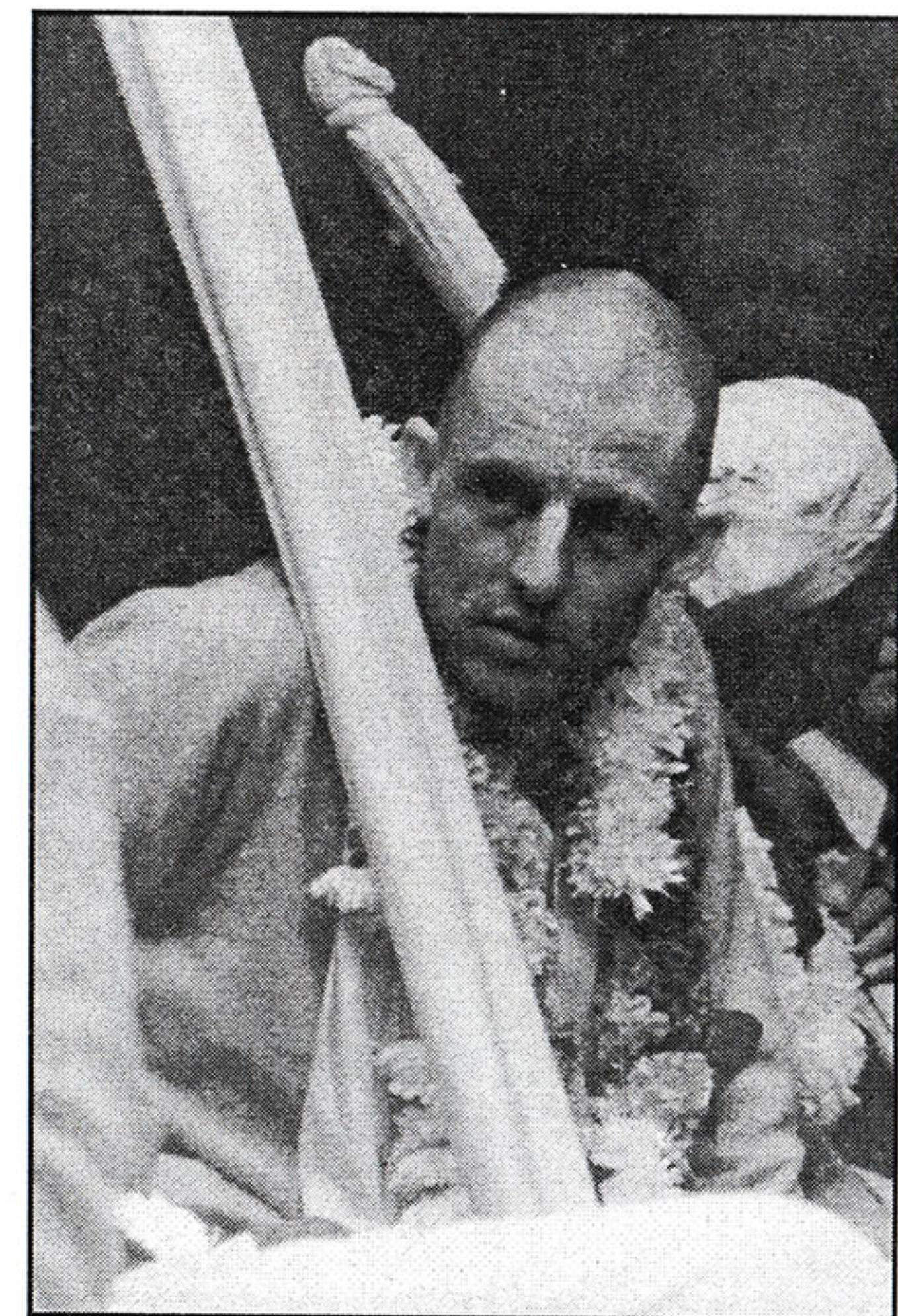
V roce 1983 jsem rozdával knihy v Rakousku. Na cestě do jednoho menšího města v Dolním Rakousku jsem přijel k železničnímu přejezdu, kde již blikala červená světla. Závory nebyly ještě spuštěny, takže jsem projel. K mému překvapení se silnice vracela zpět asi po 500 metrech k přejezdu a závory už spuštěny byly. Zhasnul jsem motor a čekal. Na druhou stranu závor přijel velký černý mercedes s vídeňskou poznávací značkou W 1000. Ze sedadla řidiče vystoupil pán a vzápětí ze zadních pasažérských dveří vystoupil prezident Rakouské republiky Rudolf Kirchschläger. Za ním vystoupila také jeho manželka. Kromě mého a jejich vozu na tom přejezdu nebyl nikdo. Reagoval jsem duchaplně. Vzal jsem jednu z Prabhupádových knih a podběhl závoru, protože vlak ještě nejel. Běžel jsem k panu prezidentovi. Jeho řidič už sahal po pistoli, ale já jsem už z dálky zdravil a usmíval se. Vzápětí jsem panu prezidentovi vložil do rukou Prabhupádovu knihu. Chvíli jsme se bavili, přičemž jsem samozřejmě napsal do knihy věnování a adresu na naši Góvindu ve Vídni. Pak přijel vlak, pan prezident rychle s manželkou nastoupili do auta a odjeli. 14 dní poté jsme od pana prezidenta dostali dopis, ve kterém nám přál hodně štěstí pro naši Góvindu. Zároveň napsal: „Závory většinou lidí oddělují, v našem případě to byl opak.“ V roce 1985 jsem pana prezidenta navštívil v kanceláři ve Vídni a předal mu Šrimad Bhágavatam.

PRO INSPIRACI....

Realizace ze zpívání svatého jména od Satsvarúpy dás Gósvámího, žáka Šríly Prabhupády, autora publikace Prabhupáda, život čistého oddaného

V roce 1966, na Druhé Avenue 26, nás Jeho Božská Milost Šríla Prabhupáda osobně vedl v kírtanu i v džapě. Po ranním kírtanu, těsně před svojí přednáškou, pokynul: „Zpívejte jedno kolo.“ Potom uchopil svůj růženec a zpíval Haré Kršna, Haré Kršna, Kršna Kršna, Haré Haré / Haré Ráma, Haré Ráma, Ráma Ráma, Haré Haré. A na zemi sedící přítomní oddaní hlasitě pronášeli svoji osobní džapu. Byl jsem zvyklý dychtivě jak zpívat, tak i hladit kuličky. Jednou, když jsem byl zabrán do tohoto zpívání a mnutí kuliček, vzhlédl jsem na Šrílu Prabhupádu a zůstal překvapen, že ho nalézám dívat se přímo na mě s velkým zájmem. Zdálo se, že mě pozoroval, ačkoliv jsem byl tím nejpokleslejším ubožákem, dychtivě usilujícím džapovat, což vyvolalo jeho velký soucit a zájem. Vypadalo to, jako by dokonce on sám byl naplněn bázní z milosti svatého jména.

Pamatuji si také na mé první zpívání na džapě ve svém pokoji poblíž chrámu. Mnutí kuliček a jejich procházení mýma rukama mi dávalo pocit zámožnosti a přepychu. Připadal jsem si jako starověký sádhu. Dbal jsem na to, abych se snažil zpívat čistě a pozorně. Nicméně, po letech se moje džapa stávala méně jasnou. Pozornost se mi potulovala čím dál více. Začínal jsem přemýšlet o jiných povinnostech v oddané službě, které jsem měl vykonat během dne. Zanedbával jsem pečlivé pronášení každého slova. Občas jsem se pokusil zlepšit kvalitu svých šestnácti kol, ale špatné návyky nečisté výslovnosti a toulající se pozornosti se zase vloudily zpátky. Třebaže druhým oddaným jsem kázel: „Je to přestupek, být nepozorný při zpívání Haré Kršna“, sám jsem se opakováně tohoto přestupku dopouštěl. Kolik jiných prohřešků jsem napáchal díky přestupku proti svatému jménu (náma aparádha), nemohu říci.

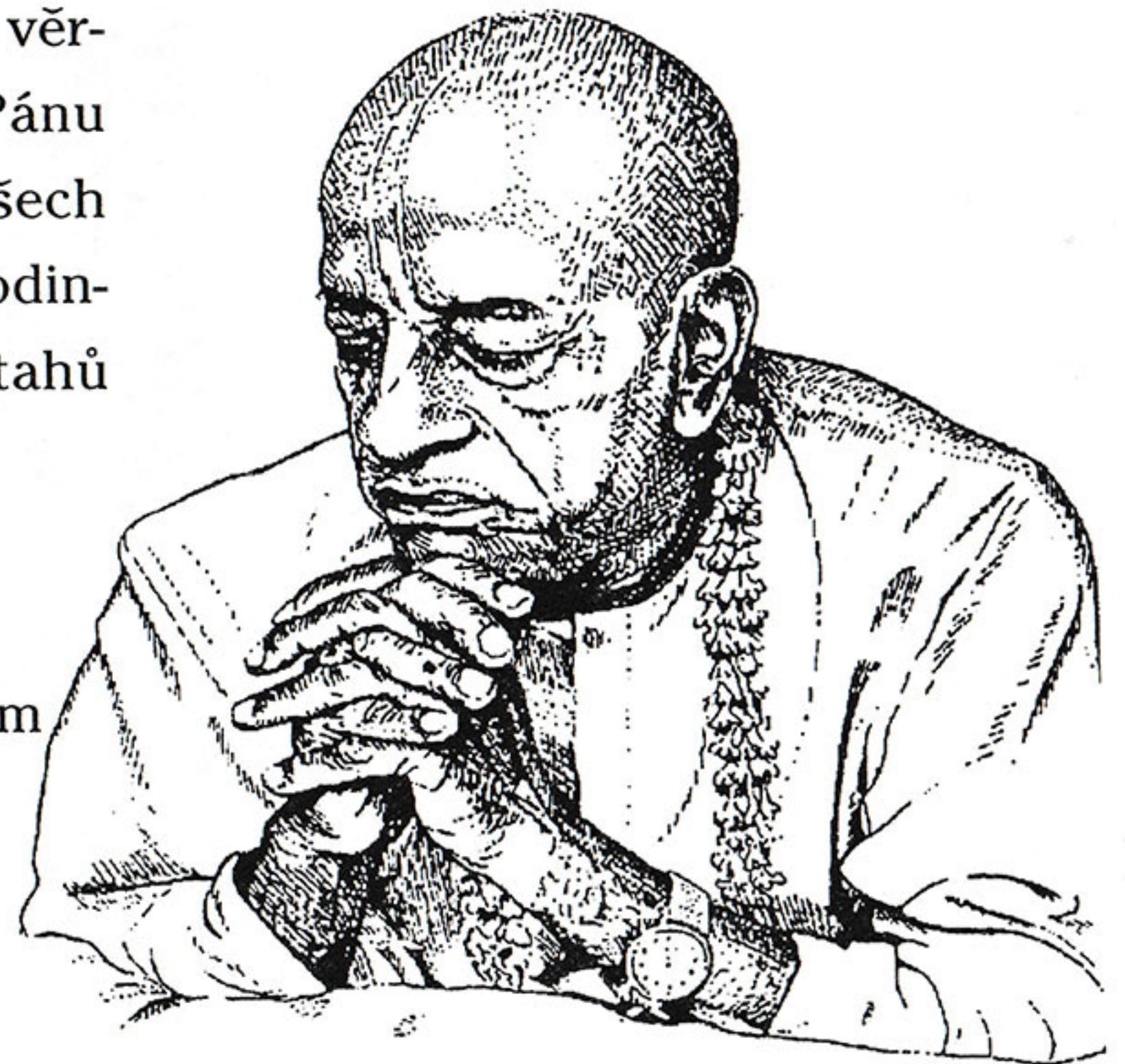

Nakolik jsem zpomaloval svůj duchovní růst, nevím; avšak jistě to nebylo příznivé. Ale potom jsem znova obdržel milost Šríly Prabhupády a Kršny v podobě pokynů duchovních bratrů ohledně džapy. Rozhodl jsem se k nápravě, ke zpívání džapy pronášením každého slůvka a slabiky. Moje džapa se ihned zlepšila. Tehdy jsem porozuměl, že zpívání je to nejdůležitější a nemělo by se zanedbávat. Cítil jsem, že poznávám rozhodující důvěrné tajemství, ačkoliv Šríla Prabhupáda neustále opakuje: „Zpívej šestnáct kol a zbavuj se přestupků ve zpívání.“ Je to cvičení. Vyžaduje to praxi. Cokoliv provádíš, tělo se naučí se přizpůsobit. Zpívej, zpívej, zpívej!

**Druhá část přednášky Jeho Božské Milosti A. Č Bhaktivédanty
Swamiho Prabhupády ze Šrímad Bhágavatamu (3. zpěv, 25. kapitola, 22.verš), Bombay, 22.11.1974**

Takový sádhu neochvějně, věrně a oddaně slouží Pánu a v Jeho zájmu se vzdává všech ostatních svazků, včetně rodinných a přátelských vztahů v tomto světě.

mayy ananyena bhavena
bhaktim kurvanti ye drdhama
mat-krte tyakta-karmanas
tyakta-svajana-bandhavah

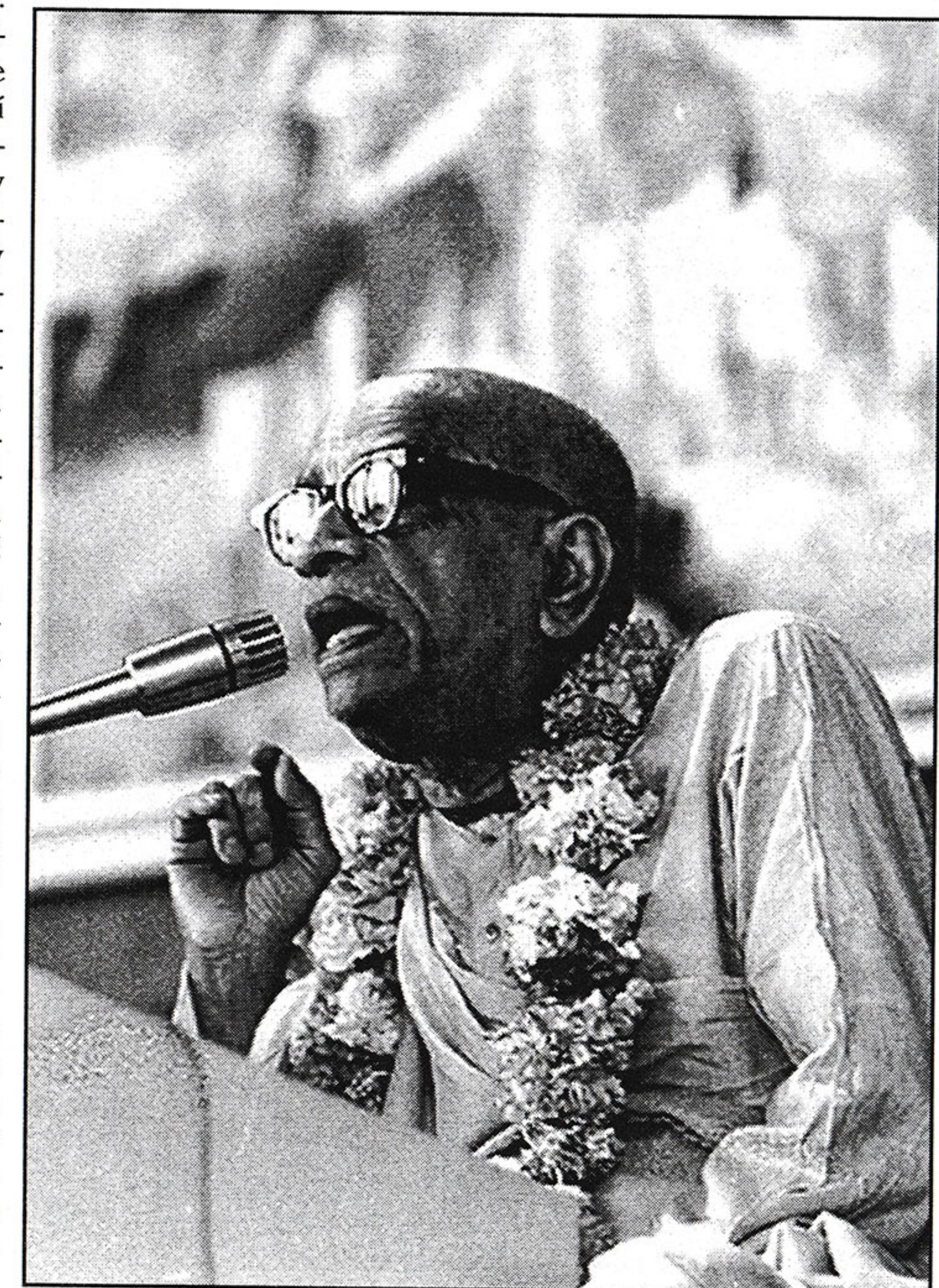

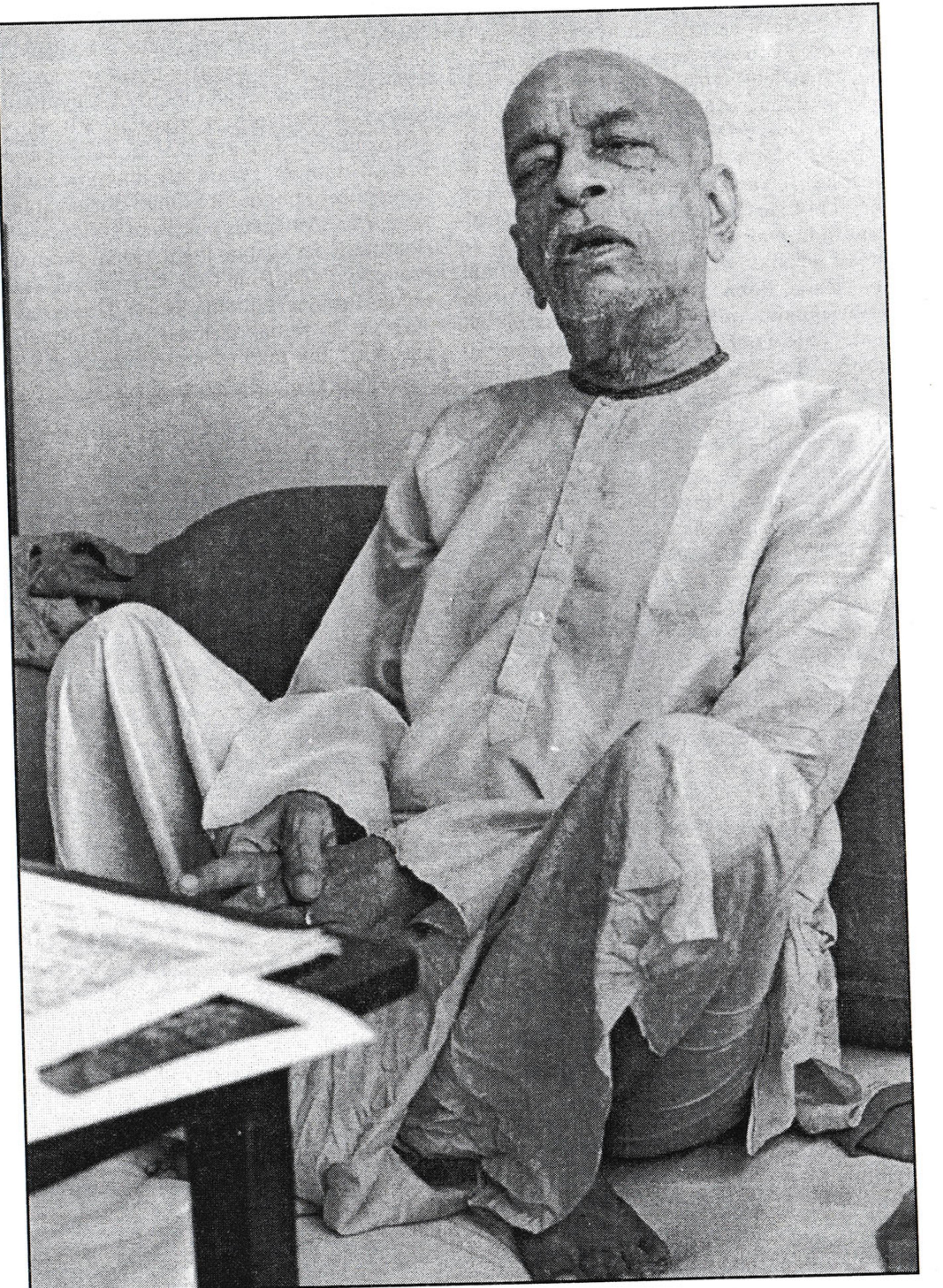
Dokud jsme v tomto hmotném světě, musíme pracovat, karma. Karma znamená získat nějaký prospěch. Vikarma znamená čin v rozporu se zákonem, jako v případě běžných zákonů. Pokud pracujeme čestně, je to v pořádku. Dopustíme-li se ale něčeho špatného, vztahuje se na nás trest. Karma je dovolena: sklízíme plody své práce. Tak se můžeme stát významným, bohatým člověkem nebo chudákem. Pokud nedokážeme svůj obchod kvalifikovaně řídit, přijde na mizinu. V opačném případě zbohatneme. To je karma. Znamená, že nám náleží nějaký výsledek. Vikarma je trestný čin, papa. Akarma znamená, že za svůj čin nezískáme ani odměnu ani trest. Z praktického hlediska je to příznivé. To je bhakti, uspokojení Kršny. Nepojí se s ním žádný hmotný výsledek. Jediným výsled-

kem je návrat domů, zpátky k Bohu. Pokud od toho, že se stanete oddaným, očekáváte nějaký hmotný zisk, budete zklamáni. Mam ca yo 'vyabhicarena bhakti-yogena sevate. Tyakta-karma znamená být povzneseni nad všemi výsledky karmy. Sannyásí znamená tyakta-karmanam tyakta-svajana-bandhavah. Karmě se nelze vyhnout, žijeme-li s příbuznými (svajana), ve společnosti a udržujeme přátelství a lásku (bandhavah). V tom případě si můžeme vybrat jen mezi karmou a vikarmou. Staneteli se ale sannyásinem, jedná se o akarmu. Vše, co děláte, je určeno Kršnovi, a nepřináší to žádnou reakci. Yajnarthat karmano 'nyatra loko 'yam karma-bandhanah. Bandhanah znamená pouto. Musíme tedy pracovat pro Kršnu, yajnarthe. Yajna znamená Kršna, Višnu. Prahlád Mahárádž však

o lidech řekl: na te viduh svartha-gatim hi visnum: „Tito obyčejní lidé nevědí, že konečným cílem života je vrátit se k Višnuovi, zpátky domů, zpátky k Bohu.“ Proč to nevědí? Jejich naděje jsou durasaya, stěží splnitelné. Můžete doufat, ale nikdy se vám to nesplní. To se nazývá durasa. Lidé, kteří se snaží být šťastní díky manipulaci s vnější, hmotnou energií (bahir-artha), nevědí, že štěstí nelze dosáhnout, aniž by se obrátili na Višnua, Boha. Každý si myslí: „V první řadě musím mít na zřeteli vlastní zájem.“ To je v pořádku. Ale co je v našem zájmu? To nevědí. V první řadě se snažíme pochopit, co je v našem zájmu. Nyní si myslíme, že se staneme šťastnými díky přizpůsobení hmotného prostředí. Každý se o to snaží, na národnostní, individuální, společenské úrovni. Ale není to možné. Daivi hy esa gunamayi mama maya duratyaya. Výsledkem bude zklamání. Proč se tedy snaží o něco, co je odsouzeno k nezdaru? To je také známo: adanta-gobhir vi-satam tamisram punah punas carvita-carvananam. Protože nedokáží ovládat své smysly. Go znamená indriya, smysly, a adanta znamená neovládnuté. Tak zažíváme zklamání na každém kroku. Jedinou záchrannou je Kršna. Proto je řečeno: mayy ananyena-bhavena bhaktim kurvanti ye drdhama. To je třeba.

Drdha-vrata. Totéž naleznete v Bhagavad-gítě. Kršna, Bůh, nemůže tvrdit rozporuplné věci. Bhagavad-gita je předběžným studiem duchovního života. Když jí porozumíte, můžete začít se Šrímad-Bhágavatamem. Pokud jste jí neporozuměli, nemůžete pochopit Šrímad-Bhágavatam. Bhagavad-gita končí pokynem Pána: sarva-dharman parityajya mam ekam saranam vraja. Vytvořili jsme tolik dharem. Ale skutečná dharma je jediná. Nebo náboženský systém. Co je náboženství? A kdo je jeho autorem? Tak jako je autorem zákonů vlá-

da, autorem náboženství je Bůh, Kršna. Dharmam tu saksad bhagavat-pranitam. Dharmu, tak jako zákon, nemůžeme vytvořit jen tak. Můžeme si hrát na zákonodárce a vytvářet spoustu zákonů: „Myslím si, že by to mělo být takto.“ To se dnes stalo módu. Každý uvažuje po svém. To není filozofie ani zákon. „Já si myslím, my si myslíme.“ Nic takového, nemůžeme si jen něco myslet. Jakou to má hodnotu? Jsme nedokonalí, naše smysly jsou nedokonalé. Jak tedy můžeme vytvořit dokonalé věci? To není možné. Musíme tedy získat poznání od toho, kdo vidí pravdu (tattva-darsi). Jinak budeme zklamáni. Stejně je to s náboženstvím. Také je nemůžeme vytvořit uměle. „Toto je naše náboženství. Toto náboženství, tamto náboženství.“ To nemá s náboženstvím nic společného. Náboženství je toto: sarva-dharman parityajya mam ekam saranam vraja. Mayy ananyena-bhaventim bhaktim. Vše ostatní je podvod. Proto ten, kdo dokonale porozumí Bhagavad-gítě a následuje ji (sarva-dharman parityajya mam ekam saranam vraja), dokáže porozumět Šrímad-Bhágavatamu. Tam, kde Bhagavad-gita končí, Šrímad-Bhágavatam začíná. V úvodních verších Šrímad-Bhágavatamu Vyasa Deva říká: dharmah projjhita-kaitavo 'tra paramo nirmatsaranam. „Tento Šrímad-Bhágavatam nepřekládá obyčejný náboženský systém, protože jsou z něj vyloučeny všechny druhy falešného náboženství (kaitava).“ Významný komentátor Šrídhara Swami k tomu říká: atra moksa-vancha api nirasta. Známe dharmu, arthu, kamu, mokšu a Šrídhara Swami říká, že vše až po moksa-vanchu, touhu po osvobození, je také zavrženo. Mokša totiž také není konečným cílem života. Mokša znamená úlevu od hmotných pout. Nezapojíte-li se však do duchovního života, mokša také nepomůže, protože znova poklesnete. Mnohokrát jsem řekl, že léčba nemoci je v pořádku, ale pokud se po vyléčení nezačnete věnovat svým běžným činnostem, vaše nemoc se vrátí. Šástra praví: aruhya krcchrena pa-

ram padam tatah patanty adhah. Po přísné askezi lze dosáhnout param padam, realizace Brahmanu, ale odtud také poklesnete. Proč? Anadhrta-yusmad-anghrayah. Protože jste zanedbali uctívání lotosových nohou Nejvyšší Osobnosti Božství. Proto mayavadíni, impersonalisté poklesnou. V samotné záři Brahmanu není možné zůstat. Následující příklad jsem již dal mnohokrát. Můžete vyletět velmi vysoko ve výkonnému sputniku nebo raketě, ale pokud tam nemáte kde zůstat, vrátíte se. Můžete se dostat do záře Brahmanu, ale v ní existují Vaikunthy, duchovní svět. Pokud nezůstanete tam, vrátíte se zpět do tohoto hmotného světa. Proto ananyena-bhaventim bhaktim kurvanti ye drdham. Drdha-vratam. Ananyas cintayantah. Pomůže myšlení na Kršnu. To je sádhu. Také v předchozím verši bylo několik zmínek: titiksavah karunakah suhṛdah sarva-dehinam, ajatasatravah santah sadhavah sadhu-bhusanah. Tak je definován sadhu. K dosažení tohoto stavu je třeba překonat mnoho překážek. Tak jako Prahlád Mahárádz, který myslil pouze na Narayana. Jeho otec mu připravil tolík utrpení. Proto musíme být velmi tolerantní (titiksavah). Hmotná příroda vás nenechá být, nenechá vám příliš svobody. Budete-li dostatečně silní, abyste uchopili lotosové nohy Kršny, Maya vás propustí (mam eva ye prapadyante mayam etam): „Je velmi silný, nemohu ho již déle držet ve své moci.“ To je ananya-bhaventim, kdy je oddaný schopen vzdát se pro Kršnu všeho. Nejlepším příkladem jsou gópi, které se vzdaly naprostě všeho svých rodin, příbuzných, manželů, synů, otců, vážnosti, cti. To vše obětovaly pro Kršnu. To je nejvyšší dokonalost. Obyčejní lidé to nedokáží. Budeme-li však následovat gópi, jejich způsob lásky ke Kršnovi, tak jako Gósvámí, bude to možné. Gopibhava-rasamrtabdhilahari-kallola-magnau muhur vande rupa-sanatanau raghu-yugau srí-jíva-gopalakau. Rúpa a Sanátana Gósvámí byli ministry Nawaba Hussaina Šáha v Bengálsku, ale všeho se vzdali.

Tyaktva turnam asesa-mandala-pati-srenim sada tucchavat. Díky své odhodlanosti uctívat Kršnu se vzdali všeho. Mandala-pati znamená velcí vůdci. Ministr je ve styku s mnoha významnými lidmi, ale oni se všech těchto styků vzdali, jako té nejbezvýznamnější věci. A co dělali potom? Bhutva dina-ganesakau karunaya kaupinakanthasritau. Oblékli kaupín, bederní roušku. A stačila jim jedna pokrývka (kanthasritau). To je vše. Minimální tělesné potřeby. Ale jak přijali tak významní státníci tento způsob života? Když se totiž bohatý člověk začne náhle věnovat askezi, podlomí to jeho zdraví. V Bengálsku jsem byl svědkem toho, jak C.R. Das, který měl příjem 50 000 rupií, vše opustil, přidal se ke Gándhího hnutí a za rok zemřel. Neunesl tu změnu. Bez duchovního zaměstnání se nelze vzdát hmotného zaměstnání. To je skutečnost. Vzdali se hmotného požitku. Jak tedy žili? Gopi-bhava-rasamrtabdhilahari-kallolamagnau muhur. Pohroužili se do oceánu transcendentálních láskyplných vztahů mezi gópími a Kršnou. To bylo jejich jediné bohatství, a proto žili velmi klidně a šťastně. Nemůžeme se proto jednoduše všeho vzdát. Pokud se všeho vzdáte, aniž byste měli pevnou víru v Kršnu, pominete se na rozumu. Jestliže považujete Kršnovu společnost za příjemnou, budete se moci snadno vzdát svého bohatství, rodiny, obchodu a všeho ostatního (param drstva nivartate). To vyžaduje sadhu-sanghu, společnost sádhuů, oddaných. Potom jednoho dne budete schopni se všeho vzdát a stanete se osvobozenými osobami, kvalifikovanými pro návrat domů, zpátky k Bohu. Máte-li v sobě zrnko připoutanosti k hmotnému požitku, Kršna vám dá příležitost: „Dobrá, užívej si. V plné míře.“ Do tohoto hmotného světa jsme přišli za smyslovým požitkem. Kršna bhuliya jiva... To se nazý-

vá maya, klam. Není to požitek, ale pouhý boj. Ale ten, kdo si uvědomí, že jde pouze o boj, život za životem, a žádný požitek, se může stát oddaným Kršny. Vyžaduje to poznání a společnost sádhu, oddaného. To vysvěluje Kapiladéva. Děkuji vám mnoho-krát. Hare Kršna.

